

Ž 104

R.: Pa - ne, zo - šli svoj - ho Du - cha a ob - nov tvár - nosť ze - me.

1. Dobroreč, duša moja, Pánovi; Pane, Bože môj, ty si nesmierne veľký.

man.

1. Dobroreč, duša moja, Pánovi; _____ * Pane, Bože môj, ty si nesmierne veľký.
2. Aké mnohoraké sú tvoje diela, Pane! _____ * Zem je plná tvojho stvorenstva. — *R.*
3. Odnímaš im dych a hned' hynú _____ * a vracajú sa do prachu.
4. Keď zošleš svojho ducha, sú stvorené _____ * a obnovuješ tvárnosť zeme. — *R.*
5. Pánova chvála nech trvá naveky; _____ * zo svojich diel nech sa teší Pán.
6. Kiež sa mu moja pieseň zapáči; _____ * a ja sa budem tešiť v Pánovi. — *R.*